

НАСТАЎНІЦКАЯ ГАЗЕТА

Выходзіць з 20 снежня 1945 года

№ 76 (8277), чацвер, 11 ліпеня 2019 года

Адукацыя ў асобах

Настаўнік — гэта і прафесія, і стыль жыцця, і прызвание. Такія словы вельмі дакладна характарызуюць настаўніцу беларускай мовы і літаратуры сярэдняй школы № 44 Віцебска Таццяну Аляксандраўну Вахляеву.

тэхналогіі, асобасна арыентаваны падыход. У апошнія гады працавала над тэмай па самаадукацыі “Міжпрадметныя сувязі на ўроках беларускай літаратуры ў старшых класах”. Яе творчы прынцып: “Не можаш быць вялікай дарогай — будзь сцежкай, не можаш быць вялікай ракой — будзь ручайкай, але заўсёды праяўляй лепшае, што ў цябе ёсць”.

Павышаную ўвагу настаўніца ўдзяляе працы з адоранымі навучэнцамі, якія часта становяцца пераможцамі II эта-

Хочацца бачыць вочы дзяцей

Аб прафесіі настаўніка яна марыла яшчэ з пачатковых класаў, бо ёй вельмі падабалася першая настаўніца Яўгенія Сцяпаняўна Бажкова. У 1986 годзе Т.А.Вахляева скончыла Віцебскі дзяржаўны педагогічны інстытут імя С.М.Кірава па спецыяльнасці “Беларуская мова і літаратура”. Падчас вучобы ў інстытуце захапілася асобай і творчасцю выкладчыка Анатоля Мікалаевіча Канапелькі. Гэта быў апантаны чалавек, любімы ў літаратуру, які на лекцыях расказваў пра сустрэчы з цікавымі людзьмі, пра ўласныя знаёмствы з майстрамі пяра: Генадзем Бураўкіным, Рыгорам Барадуліным, Уладзімірам Караткевічам, Давідам Сімановічам. Паэты часта прыязджалі на сустрэчы са студэнтамі. Да таго ж А.М.Канапелька быў тэатралам, патрабаваў ад студэнтаў ведання вершаў на памяць. Таццяна Аляксандраўна рада, што на яе шляху сустракаліся людзі, якія далі штуршок, змаглі навучыць думаць па-беларуску, дапамаглі захапіцца мовай, культурай.

Сваё жыццёвае крэда Т.А.Вахляева вызначае наступным чынам:

Скрыначка Пандоры...

*Памятаю, дружа,
Колькі розных рэчаў
прыхваў нам рок, —
Слёзы і хваробы, кактусы і ружы... —
Усё прымус падзякай,
як жыцця ўрок.*

*Смела йду ў сонца, як казаў Купала.
Хоць бывае страшна, крыўдна,
хоць ты плач!*

Але цвёрда веру,

каб у жыцці спрыяла,

Трэба гартавацца ад сваіх няўдач.

Таццяна Аляксандраўна — адукаваны, кампетэнтны спецыяліст, які на высокім узроўні валодае беларускай мовай. На сваіх уроках яна імкнецца выхоўваць у навучэнцаў павагу да нацыянальных традыцый, культуры, мовы. Вялікую ролю адводзіць развіццю маўлення, творчых здольнасцей, культуры зносінаў дзяцей. Пры арганізацыі адукацыйнага працэсу Таццяна Аляксандраўна ўлічвае сучасныя педагогічныя патрабаванні, выкарыстоўвае інфармацыйныя

пу Рэспубліканскай алімпіяды па беларускай мове і літаратуры. Пад кіраўніцтвам Т.А.Вахляевай вучні выступаюць на навукова-практычных канферэнцыях як школьнага, так і раённага ўзроўню.

Таццяна Аляксандраўна доўгі час з’яўляецца кіраўніком тэатральнага гуртка “Натхненне”. Яе выхаванцы — пераможцы раённых і гарадскіх конкурсаў школьных тэатральных калектываў. Гурткоўцамі паспяхова былі пастаўлены ўрыўкі з п’ес “Вечар”, “Радавыя” Аляксея Дударова, “Беларускія вячоркі” (па матывах твораў беларускіх аўтараў). Мае школьны тэатр і яго акцёры і свае ўзнагароды. У прыватнасці, былі высока ацэнены спектаклі “У гасцях у Паўлінкі” па камедыі Янкі Купалы “Паўлінка” і “Зацюканае заўтра” паводле А.Макаёнка. Некалькі вучняў былі ўзнагароджаны дыпламамі за выдатнае выкананне роляў. Дарэчы, многія выпускнікі настаўніцы звязалі свой далейшы лёс з мастацтвам, з акцёрскай дзейнасцю.

Т.А.Вахляева прымае актыўны ўдзел у прафсаюзным жыцці. У пазашкольны час удзельнічае ў шматлікіх конкурсах, аглядах, раённых фестывалях мастацкай самадзейнасці сярод педагогаў. Настаўніца вельмі добра спявае, піша вершы. Сімпатызуе ёй родны Віцебск, які захапляе сваёй гісторыяй і прыгажосцю. Жанчыне падабаецца вучыцца, сустракацца з творчымі людзьмі, быць у цікавых месцах.

Таццяну Аляксандраўну вызначаюць працалюбства, стрыманасць, адказнасць, добразлучлівасць. Яе паважаюць і калегі, і бацькі, і вучні.

Мае настаўніца і шмат узнагарод. Гэта і падзякі за шматгадовую працу па навучанні і выхаванні падростаючага пакалення, і ганаровыя граматы за высокую паказчыкі ў працы, прафесіяналізм, а таксама за актыўную пазіцыю ў развіцці даследчай дзейнасці навучэнцаў.

На ўроках Т.А.Вахляева не сядзіць за сталом, бо гэта перашкаджае думаць. Таццяна Аляксандраўна хоча бачыць вочы дзяцей, назіраць за імі, імкнецца знайсці ключык да кожнага. Яна лічыць, што дзеці павінны радавацца, калі ідуць на ўрок. Праз міжпрадметныя сувязі такіх дысцыплін, як мастацтва, гіс-

торыя, літаратура яна захапляе вучняў, расказвае ім пра цікавыя выпадкі з жыцця знакамітых людзей. Таццяна Аляксандраўна адзначае, што зараз дзяцей больш прывабляюць сучасныя метады навучання.

На аснове міжпрадметных сувязей настаўніца разам з калегамі распрацавала шэраг эфектыўных творчых праектаў, сярод якіх сустрэчы са знакамітымі людзьмі, музычна-паэтычныя вечарыны, прысвечаныя значным падзеям, памятным датам, юбілеям пісьменнікаў, школьная газета “Садружнасць”, тэатральныя пастаноўкі.

На думку Таццяны Аляксандраўны, зараз патрабаванні да настаўніка вельмі

вялікія. Сучасны педагог абавязаны адпавядаць часу. Дзеці не павінны бачыць на твары настаўніка незадаволенасці, стомленасці, нядужасці. Нават сваім знешнім выглядам настаўніку неабходна несці пазітыў. Яму трэба ўмець кантраляваць свае эмоцыі, стымуляваць вучняў.

Амаль 33 гады Т.А.Вахляева аддала сваёй любімай прафесіі. А калі б не прыйшла ў яе, як разважае настаўніца, то, магчыма, працавала б у галіне культуры, журналістыкі ці на тэлебачанні.

Таццяна АЛЯКСЕЕВА,
выхавальнік
сярэдняй школы № 44 Віцебска.

Рэдакцыя “Настаўніцкай газеты” стварыла новы сродак масавай інфармацыі — сеткавае выданне, каб быць яшчэ бліжэй да вас, мець больш цесную зваротную сувязь, значна пашырыць інфармацыйную прастору адукацыйнай сферы і стаць сапраўднай пляцоўкай для абмену прафесійным вопытам. Спадзяёмся ўбачыць вас галоўнымі стваральнікамі рэсурсу.

NG-PRESS.BY

АДУКАЦЫЙНАЯ ПРАСТОРА БЕЛАРУСІ Ў АДЗІНЫМ СЕТКАВЫМ ВЫДАННІ